

*MENSEN VAN WIE IK VEEL HEB MOGEN LEREN

In onze Pinkstergemeente Morgenstond Den Haag- Mariahoeve kwamen veel dove gemeenteleden.

Veel oud-leerlingen van het Christelijk Doveninstituut 'Effatha' in Voorburg bleven in de regio Den Haag wonen.

Onze gemeente was de eerste waar doven en horenden samen in de diensten zaten. In elke dienst werd zowel de zangdienst als de preek vertolkt. Voor het dovenvak stond een eigen podium met katheders. Al heel snel werd de beamer gebruikt om teksten van liederen te projecteren.

Een dove vrouw vroeg eens aan mijn collega Johan van Arkel en mij of wij haar broer eens wilden vertolken.

Hij was predikant en zij had hem nog nooit horen preken. Hij was predikant van een vrije gemeente in Hilversum en gaf bijbelavonden in Waddinxveen.

De gemeente heette Hervormd Gereformeerde Gemeente. Haar broer was ds. Daniël Christiaan Overduin.

Een 'vriend' van de 19e eeuwse theoloog Kohlbrugge, mijn favoriet.

We gingen éérs op onderzoek uit.

Op naar het kerkgebouw van de Remonstrantse Kerk in Waddinxveen, waar de bijbellezingen gehouden werden. Toen we binnen kwamen stapten we een eeuw in de tijd terug.

Een prachtig kerkje. De gemeenteleden keurig in het zwart, vrouwen een hoed op, maar er heerste een zeer gemoedelijke sfeer.

Ds. Overduin in een zwarte pandjesjas beklom de kansel. Een beminnelijke man van rond de 50. Psalmen in de oude berijming op hele noten. De lezing uit de Statenbijbel. Een andere wereld dan buiten. Hij preekte bijbelboeken door. De hele Jakobusbrief. De preek was net een gesprek, een dialoog.

Een goudeerlijke man, die niet veel op had met franje, recht-door-zee.

Daan zei waar het op stond. Op een zomeravond zei hij: 'Ik ben er niet best aan toe. Eigenlijk kan ik niet voorgaan. Vanmiddag had ik een ordinaire ruzie met mijn aanstaande schoonzoon. Ik zal het maar eerlijk zeggen: Ik heb hem een rotklap gegeven. Ik kan niet doen alsof er niets gebeurd is. 'k Heb het wel in orde gemaakt met de Heere en mijn schoonzoon, maar vanavond lees ik toch maar liever een Psalm'.

Een man die gewoon praatte, geen preektoon, geen gegalm, geen opsmuk. Een man die gewoon tussen ons in zat. En net als Kohlbrugge geen spaan heel liet van het vrome, godsdienstige leven.

'Ik ben van mijn geloofsladder afgedonderd'. Die niets moest hebben van vroom gepraat, van wettisch gedoe. Hij hekelde het. Maar ook sprak hij vol ontroering over een autorit over de snelweg. 'Dat kent u toch ook wel? Dat je achter het stuur God dankt voor al zijn zegeningen. En is het u ook niet overkomen dat de tranen over je wangen lopen van de liefde die je doorstroomt. Dat je je auto aan de kant van de weg moet zetten en je plotseling in een onbekende taal spreekt en overloopt van tranen van dankbaarheid?'

En dan het kerkblad humorvol geschreven. In plaats van 'een prettige vakantie' schreef hij: 'dat u maar een luchtje mag scheppen op de buitenplaats'.

En we waren op bezoek in de pastorie in Hilversum. Reuze gezellig. Gesproken over alledaagse dingen en uitwisselen van geestelijke ervaringen.

En toen we weggingen, groette hij ons met de woorden: 'Het was weer goed koffiedrinken met de goddelozen'.

Ik heb met volle teugen genoten van zijn bijbellezingen en preken, zijn milde humor en zelfspot.

Net als Kohlbrugge bespeelde hij een viool met slechts één snaar, de genade van God in Jezus

Christus.

En natuurlijk hebben we voor zijn zus hem in een kerkdienst vertolkt.

Graag. In dankbaarheid gedenk ik deze geliefde broeder, die op zo jonge leeftijd overleden is.

Bij het zoeken van nadere informatie ontdekte ik dat hij in 1935 geboren is in Sliedrecht en op 12-11-1990 mocht ontslapen. Hij werd 55 jaar.

VRIJDAG 13-11-2015

(www.facebook.com/peter.gerrets)

Peter Gerrets